

RECHTSPRAAK

X/ministerie van Sociale Zaken en Gezondheid Finland

Toekennen van een hogere forfaitaire schadevergoeding aan vrouwen wegens (statistisch) langere levensverwachting leidt tot discriminatie tussen man en vrouw.

Werknemer (man) is op 27 augustus 1991 gewond geraakt bij een arbeidsongeval. Op grond van het Finse recht heeft hij recht op een forfaitaire vergoeding voor blijvende schade. Voor de berekening van de hoogte van deze vergoeding worden voor mannen en vrouwen verschillende vergoedingsmaatstaven gehanteerd. Die berekening moet worden verricht aan de hand van, onder meer, de leeftijd van de werknemer en de gemiddelde resterende levensverwachting van deze laatste. Voor het bepalen van laatstgenoemde factor wordt rekening gehouden met het geslacht van de werknemer. Werknemer vordert met een beroep op gelijke behandeling man/vrouw het verschil van 278,89 EUR. De verwijzende rechterlijke instantie wijst er ook op dat, indien artikel 4 lid 1 van Richtlijn 79/7 aldus moet worden uitgelegd dat het in de weg staat aan een nationale regeling als welke in het voor haar aanhangige geding aan de orde is, de vraag rijst of is voldaan aan de voorwaarden voor aansprakelijkheid van de betrokken lidstaat wegens schending van het Unierecht.

Het Hof van Justitie EU oordeelt als volgt. Ofschoon de in het hoofdgeding aan de orde zijnde vergoeding door een particuliere verzekeringsmaatschappij wordt betaald, maken de verzekering tegen ongevallen van werknemers in Finland en de criteria voor toekenning van die vergoeding deel uit van de 'wettelijke' regelingen die bescherming bieden tegen het risico van arbeidsongevallen in de zin van artikel 3 lid 1 onder a van Richtlijn 79/7. Bijgevolg valt de in het hoofdgeding aan de orde zijnde vergoeding binnen de werkingssfeer van deze richtlijn. De stelling van de Finse regering dat het onderscheid gerechtvaardigd is wegens het verschil in levensduur, wijst het Hof af. Een dergelijke veralgemening kan immers leiden tot discriminatie van mannelijke verzekerden ten opzichte van vrouwelijke verzekerden. Bovendien stuit de inaanmerkingneming van aan het geslacht gerelateerde algemene statistische gegevens op het feit dat het niet zeker is of een vrouwelijke verzekerde steeds een hogere levensverwachting heeft dan een mannelijke verzekerde van dezelfde leeftijd die zich in een vergelijkbare situatie bevindt.

Naar het oordeel van het hof is sprake van een gekwalificeerde schending van Unierecht.

Instantie: Hof van Justitie van de Europese Unie

Datum uitspraak: 03-09-2014

Zaaknummer: C₃₁₈/13